

Bimbirițichel

George Topârceanu

I

Frații lui, băieți și fete,
Au crescut mai pe-ndelete,
Toți plângoci și dolofani.
Cel mai tânăr dintre șapte
Se numește Papă-lapte
Și-a-mplinit abia doi ani.

Toată ziulica țipă -
Nu stă locului o clipă,
(Cere lapte), vrei-nu vrei.
Biata mă-sa la tot pasul
Trebuie să-i șteargă nasul
Și să-l aibă-n grija ei.

N-au nici capră, n-au nici vacă.
Mama-i văduvă săracă.
Numai Bimbirițichel
O ajută câteodată
Când o vede supărată...
Ce s-ar face fără el?

II

Într-o seară, o vecină
Zice: - Vin de la grădină,
Dintr-o margine de sat.
Mă dusesem, eu cu fata,
Și-am luat și pe cumnata,
Să culegem zarzavat.

Dar nici nu intrasem bine:
De sub gard, de lângă mine
Țâșt! un iepure șoldan!
Arză-l focul să mi-l arză,
Mi-a mâncat un car de varză,
Toată munca dintr-un an!...

Bimbirițichel deoparte
Stă uitându-se-ntr-o carte,
Parcă nici n-ar auzi
Chestia cu zarzavatul...

Dar a doua zi, băiatul
S-a sculat în zori de zi.

Unde pleacă? La grădina
Unde ieri a fost vecina,
Într-o margine de sat, -
Că-și făcuse noaptea planul
Cum să prindă el șoldanul
Care fură zarzavat.